

Sygn. akt V U 1671/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Opolu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Daniel Chorązki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Hadasz-Wilkoszewska

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2015 r. w Opolu

sprawy J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania wnioskodawcy

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 maja 2014r. nr (...)

z dnia 8 sierpnia 2014r nr (...)

z dnia 8 września 2014r. nr (...)

z dnia 14 stycznia 2015r. nr (...)

I zmienia zaskarżone decyzje z 30 maja 2014r. i 14 stycznia 2015r. w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. do przeliczenia emerytury wnioskodawczyni J. O., a to przy zastosowaniu art. 55 w zw. z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a to poczynając od dnia 1 maja 2014 roku,

II umarza postępowanie w części dotyczącej odwołania od decyzji z dnia 8 sierpnia 2014r. i 8 września 2014r.

- na oryginale właściwy podpis-

Sygn. akt VU 1671/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. O. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 30 maja 2014 roku, którą organ rentowy dokonał przeliczenia jej świadczenia emerytalnego poprzez doliczenie nowych okresów zatrudnienia, z dnia 8 sierpnia 2014 roku, którą przyznano jej świadczenie emerytalne od dnia 1 maja 2014 roku, z

dnia 8 września 2014 roku, którą umorzono postępowanie w sprawie o przyznanie emerytury oraz z dnia 14 stycznia 2015 roku, którą odmówiono jej prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podst. art. 55 ustawy.

W uzasadnieniu podniosła, że spełnia ona warunki ustawowe do wnioskowanego przeliczenia. Urodziła się w dniu (...), tj. przed 31 grudnia 1948 roku, a z wnioskiem o emeryturę po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego wystąpiła po 31 grudnia 2008 roku oraz nadal kontynuuje zatrudnienie. Tymczasem zaskarżoną decyzją z 30 maja 2014r. organ rentowy doliczył wnioskodawczyni staż ubezpieczeniowy nie odnosząc się do wniosku o przeliczenie emerytury wg nowych zasad.

Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 roku wnioskodawczyni precyzując swoje żądanie wskazała, iż odwołuje się od decyzji z dnia 14 stycznia 2015 roku i od decyzji z dnia 30 maja 2014 roku, a cofa odwołanie od decyzji z dnia 8 sierpnia 2014 roku i z dnia 8 września 2014 roku.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wnosil o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu organ rentowy podnosił, że wnioskodawczyni, urodzona w dniu (...), pobiera wcześniejszą emeryturę przyznaną jej w 2004 roku. W dniu 26 maja 2014 roku złożyła wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem dodatku stażowego stażu pracy, jak również wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie przepisu art. 55 powołanej na wstępie ustawy. Rozpatrując wniosek organ rentowy zaskarżoną decyzją doliczył dotychczas nie uwzględniony staż pracy wnioskodawczyni, tj. okres ubezpieczenia od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 marca 2014 roku. Z uwagi na fakt braku możliwości przeliczenia wcześniejszej emerytury, gdyż takie wyliczenie przysługuje wyłącznie osobie uprawnionej do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, organ rentowy dalszą część wniosku potraktował jako wniosek o przyznanie emerytury na podstawie przepisu art. 27 powołanej na wstępie ustawy. Dlatego decyzją z dnia 10 czerwca 2014 roku przyznał wnioskodawczyni prawo do tego świadczenia dokonując jego wyliczenia na podstawie przepisu art. 53 powołanej ustawy. Wnioskodawczyni nie odwołała się od decyzji z dnia 10 czerwca 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. O., urodzona w dniu (...), od dnia 1 lutego 2004 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, uzyskała prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 26 marca 2004 roku.

Do stażu ubezpieczeniowego ZUS przyjął jej wówczas 33 lata i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Świadczenie to zostało zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia wnioskodawczyni.

Dowód: decyzja z dnia 26 marca 2004 roku k. 32 akt emerytalnych.

Wnioskodawczyni w okresie od dnia:

- 1 lutego 2004 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku zatrudniona była w (...) Spółce Akcyjnej w O.;
- 1 lutego 2004 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku zatrudniona była w Urzędzie Miasta w O.;
- 1 lutego 2004 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku zatrudniona była w Publicznym Liceum Ogólnokształcącym nr (...) im. M. K. w O.

Decyzją z dnia 18 marca 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przeliczył wnioskodawczyni świadczenie emerytalne ustalając 38 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 19 lutego 2009 roku k. 45-53 akt emerytalnych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 10 lutego 2009 roku k. 55-57 akt emerytalnych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 25 lutego 2009 roku k. 59 akt emerytalnych, decyzja z dnia 18 marca 2009 roku w aktach emerytalnych.

W dniu 28 sierpnia 2009 roku wnioskodawczyni ponownie złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

Decyzją z dnia 7 września 2009 roku organ rentowy doliczył wnioskodawczyni kolejne miesiące zatrudnienia ustalając 39 lat i 5 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Dowód: wniosek z dnia 28 sierpnia 2009 roku k. 85 akt emerytalnych, decyzja z dnia 7 września 2009 roku k. 93 akt emerytalnych.

Na skutek dalszych wniosków decyzjami z dnia 20 stycznia 2010 roku, 22 lipca 2010 roku, 28 kwietnia 2011 roku, 12 sierpnia 2011 roku, 20 lutego 2013 roku i 10 października 2013 roku organ rentowy ponownie doliczał wnioskodawczyni do jej ogólnego stażu ubezpieczeniowego kolejne miesiące pozostawania w zatrudnieniu.

Dowód: decyzja z dnia 20 stycznia 2010 roku k. 104 akt emerytalnych, decyzja z dnia 22 lipca 2010 roku k. 123 akt emerytalnych, decyzja z dnia 28 kwietnia 2011 roku k. 133 akt emerytalnych, decyzja z dnia 12 sierpnia 2011 roku k. 141 akt emerytalnych, decyzja z dnia 20 lutego 2013 roku k. 179 akt emerytalnych, decyzja z dnia 10 października 2013 roku k. 206 akt emerytalnych,

Wnioskiem z dnia 22 maja 2014 roku wnioskodawczyni zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. o przeliczenie jej świadczenia emerytalnego na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 roku.

W jego rozpoznaniu decyzją z dnia 30 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kolejny raz przeliczył wnioskodawczyni świadczenie emerytalne doliczając dalsze okresy składkowe od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 roku.

Kolejną decyzją z dnia 10 czerwca 2014 roku, również w rozpoznaniu w/w wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 maja 2014 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek ustalając 44 lat i 14 dni okresów składkowych oraz 4 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Zgodnie z tą decyzją wysokość miesięcznego świadczenia do wypłaty wynosi 3.558,23 zł. Organ rentowy wniosek odwołującej się potraktował jako wniosek o przyznanie emerytury na podstawie przepisu art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17 grudnia 1998 roku.

Następnie decyzją z dnia 8 sierpnia 2014 roku organ rentowy, uchylając decyzję z dnia 10 czerwca 2014 roku, przyznał wnioskodawczyni świadczenie emerytalne od dnia 1 maja 2014 roku na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS.

Jednak decyzją z dnia 8 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. umorzył postępowanie w sprawie przyznania wnioskodawczyni emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej zgodnie z jej wnioskiem z dnia 14 sierpnia 2014 roku, w którym wnosiła o anulowanie decyzji z dnia 10 czerwca 2014 roku i z dnia 8 sierpnia 2014 roku, gdyż nie wnosiła o tego rodzaju przeliczenie.

Dowód: wniosek z dnia 22 maja 2014 roku k. 1 akt emerytalnych, decyzja z dnia 30 maja 2014 roku w aktach emerytalnych, decyzja z dnia 10 czerwca 2014 roku k. 6 akt emerytalnych, decyzja z dnia 8 sierpnia 2014 roku k. 13 akt emerytalnych, protokół z dnia 14 sierpnia 2014 roku k. 29 akt emerytalnych, decyzja z dnia 8 września 2014 roku k. 33 akt emerytalnych.

Ostatecznie decyzją z dnia 14 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawczyni przeliczenia świadczenia według zasad określonych przepisem art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Dowód: decyzja z dnia 14 stycznia 2015 roku k. 35 akt emerytalnych

Emerytura wnioskodawczyni liczona na podst. art. 55 w zw. z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS będzie dla wnioskodawczyni korzystniejsza niż świadczenie dotychczas pobierane i wynosić będzie 7.222,52 zł.

Dowód: bezsporne, wyliczenie ZUS k. 126 akt sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 27 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

W myśl ust. 3 cyt. przepisu wiek emerytalny dla mężczyzn w wieku wnioskodawcy (urodzonego w dniu (...)) wynosi co najmniej 65 lat.

Powyższa emerytura wyliczona zgodnie z art. 53 ust. 1 cyt. ustawy wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Zgodnie zaś z art. 55 powołanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Emerytura wyliczona zgodnie z art. 26 ust. 1 cyt. ustawy stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 tejże ustawy - tj. kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem (wyżej opisanej) waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 - przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego.

W rozpatrywanej sprawie sporne było prawo wnioskodawczyni do przeliczenia wysokości pobieranej emerytury na podstawie powołanego art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku emeryturach i rentach z FUS według tzw. nowych zasad, czyli według zasad określonych w art. 26 tejże ustawy. Wnioskodawczyni domagała się przy tym takiego przeliczenia od dnia 1.05.2014r., czyli od daty wniosku.

Problem ten był już przedmiotem rozważań w judykaturze Sądu Najwyższego i można mówić o utrwalonej linii orzeczniczej w tym zakresie.

I tak w wyroku z dnia 7 listopada 2013 roku, II UK 143/13 (LEX nr 1399861) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skorzystanie z możliwości obliczenia potencjalnie wyższej emerytury na podstawie art. 55 ustawy nie wymaga od ubezpieczonego wyboru - spośród wskazanych mu przez organ rentowy możliwości - określonej metody obliczenia wysokości należnej mu emerytury, bo emerytura z mocy prawa przysługuje mu w wyższej wysokości według nowych zasad (art. 26 w związku z art. 55) zawsze wtedy, gdy składa po 31 grudnia 2008 roku wniosek o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 ustawy, a wynik jej obliczenia według dotychczasowych zasad (na podstawie art. 27 w związku z art. 53) jest niższy od obliczonej według nowych zasad (art. 26 w związku z art. 55 tej ustawy).

Przepis art. 55 ustawy o emeryturach i rentach został skierowany do ubezpieczonych spełniających warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, tj. urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 roku, którzy spełniając warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, kontynuowali ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku przewidzianego w tym przepisie (co najmniej do końca 2008 roku), a z wnioskiem o przyznanie emerytury na wymienionej podstawie (art. 27 tej ustawy), wystąpili po dniu 31 grudnia 2008 roku, także dlatego, że z art. 183 ustawy emerytalnej w stosunku do ubezpieczonych urodzonych później (po 31 grudnia 1948 roku) wynika "stopniowalność" obliczania wysokości należnych im emerytur ustalanych w ściśle ustawowo wskazanych proporcjach, wymagających ich obliczenia zarówno według dotychczasowych zasad na podstawie art. 53, jak i według "nowych" zasad wyliczanych metodą "kapitałową" (art. 26).

Na takim złożonym gruncie normatywnym, przepis szczególny art. 55 ustawy emerytalnej kreuje (reguluje) wyjątek od zasady ustalania ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku emerytury w wysokości wynikającej z dotychczasowych ("starych") zasad (art. 27 w związku z art. 53 tej ustawy). Ubezpieczonym, urodzonym przed wymienioną datą (1 stycznia 1949 roku), przysługuje prawo do obliczenia emerytury według nowych zasad, jeżeli wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 26 w związku z art. 55 okaże się wyższa od ustalonej według dotychczasowych zasad, pod warunkiem, że z wnioskiem o przyznanie emerytury z art. 27 ustawy wystąpili po dniu 31 grudnia 2008 roku.

Na tym tle Sąd Najwyższy wskazał, że także emeryt, któremu na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej organ rentowy przyznał emeryturę oraz obliczył ją według dotychczasowych zasad w niższej wysokości (na podstawie art. 53 ustawy), który był w dalszym ciągu i nieprzerwanie osobą czynną zawodowo i z tego tytułu kontynuował obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zachowuje status ubezpieczonego spełniającego warunki do uzyskania korzystniejszego wymiaru należnego mu świadczenia emerytalnego, w tym do jego obliczenia na podstawie art. 26, jeżeli taki wynik jest wyższy (od emerytury obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej), pod warunkiem, że spełniał warunki określone w art. 55 tej ustawy, a w szczególności złożył wniosek o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 ustawy po dniu 31 grudnia 2008 roku.

Podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2013 roku II UK 424/12 (LEX nr 1341674) wskazano jednoznacznie, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 roku, który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 roku, może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Przepis art. 55 u.e.r.f.u.s. (cyt. ustawy emerytalno-rentowej), umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, zrównuje w pewnym sensie sytuacje tych osób (urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 roku) z sytuacją osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 26 u.e.r.f.u.s.

Ostatnio powyższą wykładnię rozwinął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 września 2014 roku, I UK 27/15 (LEX nr 1537287), w którym wskazał, że w art. 55 chodzi nie o przyznanie, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy i przyznanej na wniosek złożony po dniu wskazanym w tym przepisie. Wyraźnie stanowi się w nim o możliwości obliczenia emerytury na podstawie art. 26, czyli - wnioskując z treści przepisu - emerytury przyznanej na wniosek zgłoszony po dniu 13 grudnia 1948 roku, po spełnieniu warunków określonych w art. 27 ustawy. Nie chodzi też o osoby, które wstrzymywały się z pobieraniem należnej emerytury. Zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. ma utrzymywanie przez osobę w nim określoną statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), oraz stwierdzić, że status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 u.s.u.s.). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 roku powinna być wyliczona na podstawie art. 53 z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie.

Przenosząc te rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy należy uznać, iż wnioskodawczyni niewątpliwie spełnia wszelkie przesłanki konieczne do nabycia prawa do przeliczenia świadczenia w trybie powołanego art. 55 w zw. z art. 26 ustawy. Niezależnie od podnoszonych przez strony kontrowersji w przedmiocie skutków prawnych jej wniosku z 10.03.2009r. i z 22.05.2014r., to nie było sporne pomiędzy stronami, że po dniu 31.12.2008r. skarżąca wystąpiła o przeliczenie świadczenia w trybie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Skoro przy tym wnioskodawczyni domagała się takiego przeliczenia od dnia 1.05.2014r. na podstawie wniosku z 22.05.2014r., a organ rentowy z korzyścią dla niej twierdził, iż jest to pierwszy wniosek o przeliczenie w tym trybie, to Sąd nakazał przeliczenie od tak ustalonej daty. Inne ustalenie w tej materii skutkowałoby koniecznością przyjęcia błędu organu rentowego i przeliczenia świadczenia na datę 1.03.2009r., ale wobec ograniczenia odpowiedzialności organu z tego tytułu do 3 lat wstecz, byłoby to niekorzystne dla skarżącej (niższa byłaby bowiem wysokość świadczenia).

Również fakt spełnienia pozostałych przesłanek wskazanych w powołanym art. 55 był niesporny pomiędzy stronami i wynikał w całości z dokumentów zebranych w aktach organu rentowego.

I tak wnioskodawczyni, urodzona w dniu (...), uzyskała prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 lutego 2004 roku. Jednak następnie dalej kontynuowała zatrudnienie. Powszechny wiek emerytalny ukończyła przy tym w dniu 11.01.2007r.

W świetle wykładni zaprezentowanej w w/w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014 roku, I UK 27/15 (LEX nr 1537287) nawet pobieranie przez ubezpieczonych wcześniejszej emerytury nie stoi na przeszkodzie w przeliczeniu emerytury obecnej (przyznanej w powszechnym wieku emerytalnym mężczyzn w ich grupie wiekowej) na podstawie art. 55 cyt. ustawy.

Nic nie stoi w takim wypadku na przeszkodzie do przeliczenia emerytury wedle tzw. nowych zasad także ubezpieczonym, którzy taką wcześniejszą emeryturę pobierali, ponieważ organ rentowy ma z urzędu przyznawać emeryturę według wariantu najkorzystniejszego, a w to w opisanej sytuacji wchodzi także wariant wyliczenia jej na podstawie art. 26 w zw. z art. 55, jeżeli jest to korzystniejsze od emerytury na tzw. starych zasadach, wyliczonej zgodnie z art. 53 cyt. ustawy lub tzw. emerytury mieszanej z art. 183 cyt. ustawy.

Ponieważ jak to wynika z wyliczeń ZUS z k. 126 akt sądowych, emerytura liczona będzie korzystniejsza od dotychczasowej, to w ocenie Sądu w myśl powołanych orzeczeń Sądu Najwyższego wnioskodawczyni, która bezsprzecznie ukończyła powszechny wiek emerytalny w dniu 11.01.2007r., spełnia wszystkie warunki do przeliczenia jej emerytury na podstawie art. 55 powołanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku emeryturach i rentach z FUS według tzw. nowych zasad, czyli według zasad określonych w art. 26 tejże ustawy od dnia 1 maja 2014 roku, tj. od miesiąca w którym został złożony wniosek.

Tu też należy wskazać, że postępowanie sądowe podlegało umorzeniu w części, w jakiej odwołanie wnioskodawczynie zostało przez nią za zgodą pozwanego cofnięte, a to w stosunku do decyzji wydanych przez organ rentowy z dnia 8 sierpnia 2014 roku oraz z dnia 8 września 2014 roku. Ponieważ cofnięcie odwołania od tych dwóch decyzji nie wpływa w żaden sposób na prawo wnioskodawczynie do uzyskania żądanego przeliczenia, dlatego Sąd uznał je za dopuszczalne.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w sentencji wyroku.